

ویژگی‌های شخصیتی و مکانیسم‌های دفاعی بزهکاران پسر کانون اصلاح و تربیت بر اساس نوع جرم

شمین صدری^۱، شهلا پزشکی^۲، معصومه طیب‌لی^۳

تاریخ دریافت: ۹۵/۳/۱۰

تاریخ پذیرش: ۹۵/۶/۱۸

چکیده

هدف از پژوهش حاضر مقایسه ویژگی‌های شخصیتی بزهکاران و مکانیسم‌های دفاعی پسران بزهکار در ۶ دسته جرم سرقت، ضرب و جرح، مواد، قتل، آدم‌ربایی و جرائم جنسی بود. نمونه پژوهش شامل ۶۰ نفر از بزهکاران پسر ۱۵ تا ۱۸ ساله‌ی کانون اصلاح و تربیت شهر تهران بودند که به‌صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. از پرسشنامه ویژگی‌های شخصیتی و پرسشنامه سبک مکانیسم‌های دفاعی برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شد. نتایج تحلیل واریانس یک‌طرفه نشان داد که در عامل گشودگی بین گروه سرقت با ضرب و جرح و جرح با قتل تفاوت وجود دارد و بین میانگین‌های مکانیسم دفاعی والایش گروه‌های سرقت با آدم‌ربایی و آدم‌ربایی با مواد تفاوت وجود دارد؛ اما بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوتی مشاهده نشد. با توجه به وجود تفاوت بین جرائم همراه با آسیب‌های بدنی به انسان با جرائم دیگر در عامل گشودگی و مکانیسم دفاعی والایش که معیارهایی برای سلامت روانی هستند، استفاده از مداخله‌های متفاوت برای افراد با جرائم متفاوت در کانون اصلاح و تربیت ضروری است.

واژگان کلیدی: بزهکاری، شخصیت، مکانیسم‌های دفاعی، جرم

مقدمه

بزهکاری به اعمال و رفتارهایی گفته می‌شود که بر خلاف قانون، ارزش‌ها و باورهای فرهنگی جامعه توسط افراد زیر ۱۸ سال رخ می‌دهد و نمود آن در نوجوانان می‌تواند دزدی، پرخاشگری، فرار از منزل، فرار از مدرسه، سوءمصرف مواد مخدر، رفتارهای

۱. کارشناس ارشد روانشناسی آموزش کودکان استثنایی دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)،

shamin.sdr@gmail.com

۲. دانشیار روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه علامه طباطبائی

۳. دانشجوی دکتری روانشناسی آموزش کودکان استثنایی دانشگاه علامه طباطبائی

جنسی قبل از موعد، قتل، قاچاق و همانند آن‌ها باشد (شومیکر^۱، ۱۹۴۴؛ اوربانیوک، اندراس، آسترید و مول^۲، ۲۰۰۶). بر اساس آمار منتشر شده در آمریکا در سال ۲۰۱۲ جرائم سرقت و ضرب و جرح بالاترین میزان شیوع و تجاوز و آدم‌ربایی به ترتیب کمترین میزان شیوع را داشتند که در مقایسه با سال ۲۰۰۲ جرائم دزدی، قلدری، استفاده از اسلحه افزایش یافته و تجاوز جنسی و خرابکاری کاهش یافته است (هی و مارشال^۳، ۲۰۱۲). در بررسی‌های به عمل آمده در ایران نیز مشخص شده است که میزان جرائم و ورودی به زندان‌ها در سنین بین ۱۲ تا ۲۵ سال همواره رو به رشد بوده است اما آمار دقیقی در این زمینه در دست نیست (رجبی‌پور، ۱۳۸۸).

عوامل گوناگونی از جمله شرایط خانوادگی، محل سکونت، همسالان، توانایی شناختی و تاریخچه زندگی در بروز رفتار بزهکارانه نقش دارند (رویو، کریجر، فینی و کوکر^۴، ۲۰۱۳؛ کندی، بورت و ادموندز^۵، ۲۰۱۱؛ رولیزان، هانوج و گومروم^۶، ۲۰۱۲؛ یو، برنجی، کیجسرز، کوت و میوس^۷، ۲۰۱۳؛ رومرو، لئونگو، سابرا^۸، ۲۰۰۱؛ کمال‌الدین، شریف، اوتمن، اسماعیل و سات^۹، ۲۰۱۴. ساموتل، بینونو، برنات، کوستا، اینت و نستاد^{۱۰}، ۲۰۰۴). یکی از عواملی که با ارتکاب به جرم نوجوانان رابطه دارد ویژگی‌های شخصیتی آنان است و این ویژگی‌ها می‌تواند یک عامل کلیدی در آمادگی کودکان و نوجوانان برای درگیر شدن در رفتارهای بزهکارانه باشد (کنیازو و ویلسون^{۱۱}، ۲۰۱۲؛ رولیزان، هانوج، گومروم و همکاران^{۱۲}، ۲۰۰۳؛ رومرو، ۲۰۰۱).

شخصیت بنا بر تعریف آلپورت نظامی پویا در درون فرد است که ویژگی‌ها و الگوهای رفتاری، افکار و احساسات فرد را می‌سازد (فیست^{۱۲} و فیست، ۲۰۰۲). دیدگاه

1. shoemaker
2. Urbaniok, Endrass, Astrid & Moll
3. He & marshall
4. Rubio, Kriggerer, Finney & coker
5. Kennedy, Burnett & Edmonds
6. Rolison, Hanoch & Gummerum
7. Yu, BranJie, KeiJsers, kut & meeus
8. Romero, Luengo, soberal
9. Kamaluddin, Sharif, Othman, ismail & saat
10. Samuels, Bienvenu, Bernadette, Costa, Eaton & Nestadt
11. Knyazev & Wilson
12. fiest

صفات بر این فرض استوار است که انسان‌ها از آمادگی‌های گسترده برای انجام عمل برخوردارند و به روش‌های خاصی به محرک‌ها پاسخ می‌دهند. این آمادگی‌های گسترده و روش‌های خاص پاسخ‌دهی، ویژگی‌های شخصیتی هر فرد را تشکیل می‌دهند. به همین دلیل مطالعه روابط بین شخصیت و رفتارهای بزهداران مشخص می‌کند چرا افرادی که تحت شرایط جرم‌خیز یکسان زندگی می‌کنند، ممکن است پاسخ‌های کاملاً متفاوتی به شرایط یکسان بدهند؛ به طوری که برخی از افراد در محیط‌های مناسب، مرتکب رفتارهای نامناسب و جنایی می‌شوند و بعضی افراد دیگر با وجود زندگی در همان محیط‌های نامناسب، مرتکب رفتارهای نامناسب و جنایی نمی‌شوند (حسین‌خانزاده و طاهر، ۱۳۹۳).

پژوهش‌هایی که رابطه بین ویژگی‌های شخصیت و بزهداری را بررسی کرده‌اند اغلب نتایج متناقضی داشته‌اند. در پژوهش آیزنک^۱ (۱۹۹۶) مشخص شد که برون‌گرایی و روان‌رنجوری با بزهداری رابطه معناداری دارد؛ در صورتی که در پژوهش دیگری بر ترکیب نمرات پایین در گشودگی و نمرات بالا در روان‌رنجوری برای پیش‌بینی بزهداری تاکید شده است (آیزنک، ۱۹۹۶؛ رولیزان، هانوچ و همکاران، ۲۰۱۲). در پژوهش‌هایی که توسط هیون و ویرجن^۲ (۲۰۰۱) و جالیف^۳ (۲۰۱۳) انجام گرفته مشخص شده است که نمرات پایین در توافق و وجدان‌گرایی در بروز بزهداری نقش دارند و عامل‌های برون‌گرایی، گشودگی و روان‌رنجوری با بزهداری ارتباطی ندارد.

مطابقت نداشتن پژوهش‌های یاد شده موجب شده است که رابطه بین ویژگی‌های شخصیت و بزهداری مبهم باقی بماند. شاید این ابهام ناشی از بی‌توجهی به زیرگروه‌های بزهداری یعنی جرائم باشند؛ چرا که بزهداری پدیده کلی است که جرائم مختلفی را در برمی‌گیرد و ممکن است هر کدام از جرائم علت‌ها و مسیرهای متفاوت خاص خود را داشته باشند و ممکن است افراد با جرائم مختلف ویژگی‌های شخصیتی متفاوتی از یکدیگر داشته باشند که بی‌توجهی به این موضوع موجب به انحراف کشیدن نتایج پژوهش‌ها شده است.

---

1. Eysenck
2. Heaven & Virgin
3. Jolliffe

در خصوص رابطه بین ویژگی‌های شخصیت و جرائم، کاروسکو، بارکر، ترمبلی و ویتارو^۱ (۲۰۰۶) در پژوهشی جرمی را که پرخاشگری فیزیکی بالایی داشتند با دزدی مقایسه کردند. نتایج نشان داد که ویژگی‌های شخصیتی برون‌گرایی، پر مخاطره بودن و همدلی پایین با جرائم با پرخاشگری فیزیکی بالا ارتباط معناداری دارند؛ در صورتی که این ویژگی‌های شخصیتی با جرم سرقت ارتباطی ندارند. همچنین در پژوهش کندی، برنت و ادموندز^۲ (۲۰۱۱) گرایش‌های شخصیتی با تقسیم‌بندی بزهکاری به دو دسته جرائم با خشونت بالا (قتل و آدم‌ربایی) و جرائم با خشونت پایین (دزدی و حمل مواد) بررسی شد و نتایج پژوهش نشان داد که نمرات پایین در توافق و وجدان‌گرایی با جرم‌های با خشونت بالا ارتباط دارد. با اینکه در دو پژوهش ذکر شده بر روی خشونت در جرائم تمرکز شده است با این حال در جرائم مختلف نقش ویژگی‌های منحصر به فرد هر جرم مورد غفلت قرار گرفته است که تناقض بین نتایج آنها مشهود است.

یکی از عواملی که به‌عنوان بعد مهمی از ساختار شخصیت فرد در نظر گرفته می‌شود مکانیسم‌های دفاعی است. بر اساس گزارش روان‌تحلیلگران مکانیسم‌های دفاعی دروغ‌گویی، دلیل‌تراشی و سرزنش فرافکن در میان این افراد رایج است (بلکمن، ۲۰۰۳). مکانیسم‌های دفاعی به‌عنوان فرایندهای روانی تعریف می‌شوند که از فرد در برابر آگاهی از خطرات درونی و بیرونی محافظت می‌کند (فروید، ۱۹۶۲؛ بلکمن، ۲۰۰۳؛ جُن، لی، لی، یو، سانگ و کیم^۴، ۲۰۱۴). علاوه بر اینکه در نظریه‌های روان‌تحلیلی مکانیسم‌های دفاعی جایگاه بسیار مهمی دارند در سایر رویکردها نیز برای مقاصد درمانی ارزشمند و موثر تلقی شده‌اند (برنی، رتن، برتا^۵ و همکاران، ۲۰۱۴). بنا بر نظر رایش و ویژگی منحصر به فرد شخصیت هر انسان عمدتاً از طریق مکانیسم‌های دفاعی او تعیین می‌شود (میراندا، لوزا^۶، ۲۰۱۵). از آنجایی که دفاع‌ها واکنش فرد را به تعارضات عاطفی برخواسته از فشارهای درونی و بیرونی تعدیل می‌کنند (برنی، رتن، برتا، کرامر، ۲۰۱۴) بنابراین نقش

1. Carroscio, Barker, Tremblay & Vitaro
2. Kennedy, Bernett, Edmonds
3. Blackman
4. Jun, Lee, Lee, Yoo, sang & Kim
5. Berney, Roten & Beretta
6. Miranda & Louza

مهمی را در رشد شخصیت و سازگاری با محیط دارند (بالیکچی، اردم، بلو، ازنور، چلیک، ۲۰۱۴).

از آنجایی که پژوهش‌ها نشان داده‌اند شناسایی علل و ریشه‌های بزهکاری و شناسایی افراد در معرض خطر در سنین اولیه که ممکن است به‌طور بالقوه در معرض خطر ارتکاب رفتارهای بزهکارانه باشند، در طراحی برنامه‌های مداخله‌ای و پیشگیرانه بسیار مؤثر است و تا کنون نیز پژوهشی در زمینه تفاوت ویژگی‌های شخصیتی بزهکاران بر اساس جرم انجام نشده است، از این رو انجام پژوهش در این زمینه برای شناخت بیشتر این افراد در جهت پیشگیری از ارتکاب جرم و بازگشت به جرم ضرورت دارد. هدف از انجام این پژوهش بررسی و مقایسه ویژگی‌های شخصیت و مکانیسم‌های دفاعی بزهکاران در ۶ گروه از جرائم ضرب و جرح، قتل، آدم‌ربایی، جرائم جنسی، سرقت اموال و مواد است. پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به چهار پرسش در زمینه شخصیت این افراد و نحوه استفاده بزهکاران از مکانیسم‌های دفاع روانی به شرح زیر بوده است: ۱- بزهکاران بر اساس آزمون نئو چه ویژگی‌های شخصیتی دارند؟ ۲- آیا بین این ویژگی‌ها و جرائم تفاوت وجود دارد؟ ۳- بزهکاران از چه مکانیسم‌های دفاع روانی استفاده می‌کنند؟ ۴- آیا این مکانیسم‌ها در جرم‌های مختلف متفاوت است؟

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع پس رویدادی بود. جامعه پژوهش بزهکاران پسر ۱۵ تا ۱۸ ساله بودند که در سال ۱۳۹۴ در کانون اصلاح و تربیت شهر تهران حضور داشتند. نمونه پژوهش شامل ۶۰ نفر از بزهکاران کانون اصلاح و تربیت شهر تهران بود که با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. پس از هماهنگی‌های لازم با کانون اصلاح و تربیت شهر تهران با توجه به محدودیت‌های موجود در کانون برای در اختیار قرار دادن تمام افراد از بین ۱۰۰ بزهکار ۷۰ نفر در اختیار پژوهشگر قرار گرفت. پژوهش در اتاق روان‌پزشکی کانون به صورت گروه‌های ۵ نفره اجرا شد. تمام شرکت‌کنندگان در ابتدا پرسشنامه سنجش ویژگی‌های شخصیت نئو را تکمیل کردند و در همان جلسه پس از تحویل پرسشنامه نئو، پرسشنامه سنجش سبک‌های دفاعی را تکمیل کردند. در تمام مدت اجرا

پژوهشگر بر نحوه پاسخگویی شرکت کنندگان نظارت داشت. با توجه به اینکه ۱۰ پاسخنامه قابلیت نمره گذاری را نداشتند از گروه نمونه خارج و پرسشنامه ۶۰ نفر از بزهکاران نمره گذاری و شد. تعیین جرم و طبقه بندی جرائم بر اساس پرونده گزارش شده توسط مسئولین کانون اصلاح و تربیت بود.

برای نشان دادن ویژگی های شخصیتی و مکانیسم های دفاعی بزهکاران از آمار توصیفی (فراوانی، فراوانی درصد، میانگین، انحراف استاندارد) استفاده شد و برای پاسخ گویی به پرسش های مربوط به تفاوت های جرائم از روش های آمار استنباطی تحلیل واریانس یک طرفه و برای بررسی تفاوت دو به دو گروه ها از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد.

پرسشنامه سنجش صفات پنج گانه شخصیت نئو: این پرسشنامه توسط مک کری و کاستا^۱ (۱۹۸۵) ساخته شده است و برای سنین ۱۲ تا ۹۹ سال کاربرد دارد (مک کری و کاستا، ۲۰۱۰). فرم تجدید نظر شده این پرسشنامه توسط مولفین آن تحت عنوان فرم تجدید نظر شده پرسشنامه شخصیتی نئو ارائه شده است. این پرسشنامه ۶۰ ماده دارد که پنج ویژگی شخصیت شامل روان رنجوری (گرایش به تجربه هیجانانگیز منفی مثل افسردگی، شرمندگی، اضطراب)، برون گرایی (گرایش به ارتباط با دیگران)، گشودگی به تجربه (گشودگی به نظرات و ایده های متفاوت)، توافق (عکس العمل ها و شیوه های میان فردی) و وجدان گرایی (توانایی به تأخیر انداختن لذت، در نظر گرفتن پیامدهای رفتاری قبل از انجام کار) را می سنجد. گویه ها به صورت پنج گزینه ای است که از ۰ تا ۴ نمره گذاری می شود. این آزمون توسط گروسی^۲ در ایران ترجمه شده و بررسی های انجام شده، اعتبار آن را در فاصله سه سال ۰/۶۳ تا ۰/۷۹ گزارش کرده اند. گروسی روایی ملاکی آزمون را از روش همبستگی بین ۰/۴۵ تا ۰/۶۶ گزارش کرد و آلفای کرونباخ ضرایب ۰/۵۸ تا ۰/۸۷ را به دست آورد. ضرایب پایایی عوامل روان رنجورخویی، برون گرایی، گشودگی، توافق و وجدان گرایی به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۷۵، ۰/۸۰، ۰/۷۹ و در ایران برابر با ۰/۷۹ به دست آمد (شاکردولق و بوکانی، ۱۳۹۴). در پژوهش حاضر نیز ضرایب آلفای کرونباخ در عوامل

1. McCrae & Costa
2. Grossi

روان رنجوری، برون‌گرایی، گشودگی، توافق و وجدان‌گرایی به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۷۲، ۰/۸۰، ۰/۷۴ و ۰/۸۲ به دست آمد.

پرسشنامه سنجش سبک‌های دفاعی: این پرسشنامه یک ابزار ۴۰ سوالی در مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت است که توسط آندروز، سینگ و باند^۱ (۱۹۹۳) تدوین شده است. این ابزار بیست مکانیسم دفاعی را در ۳ سبک رشدنیافته (دلیل‌تراشی، فرافکنی، انکار، همه کار توانی، نا ارزنده‌سازی، گذار، بدنی‌سازی، خیال، لایه‌سازی، پرخاشگری منفعلانه، جابه‌جایی، معجزاسازی)، رشدیافته (فرونشانی، والایش، شوخ‌طبعی، پیشاپیش‌نگری) و روان‌آزرده (دیگر دوستی کاذب، تشکل و اکنشی، عقلانی‌سازی، ابطال) می‌سنجد. برای هر مکانیسم دو سوال در نظر گرفته شده که مجموع آنها نمره‌ی مربوط به آن مکانیسم و مجموع نمرات مکانیسم‌های مربوط به هر سبک، نمره‌ی سبک دفاعی موردنظر را نشان می‌دهد. بدیهی است سبکی که بیشترین نمره را به خود اختصاص دهد، سبک غالب مورد استفاده‌ی فرد است (بهزادی پور، کارگر، سپاه‌منصور و همکاران، ۱۳۹۰). ضریب آلفای کرونباخ پرسش‌های هر یک از سبک‌های رشد یافته، رشد نیافته و روان‌آزرده‌گی فرم فارسی در یک نمونه دانشجویی به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۷۳، ۰/۷۴ بود که نشانه همسانی درونی رضایت‌بخش برای فرم ایرانی پرسشنامه سبک‌های دفاعی محسوب می‌شود. پایایی بازآزمایی این پرسشنامه برای یک نمونه ۳۰ نفری در دو نوبت با فاصله ۴ هفته برای کل آزمودنی‌ها ۰/۸۲، آزمودنی‌های پسر ۰/۸۱ و آزمودنی‌های دختر ۰/۸۴ محاسبه شد (بشارت، شریفی و ایروانی، ۲۰۰۱). ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه در یک نمونه ۴۱۰ نفری نوجوانان ۱۳ تا ۱۹ سال نیز برای هر یک از سبک‌های رشد یافته، رشد نیافته و روان‌آزرده به ترتیب ۰/۶۲، ۰/۷۸، ۰/۶۰ گزارش شده است (روتو و همکاران، ۲۰۰۶). در پژوهش حاضر نیز برای سبک‌های دفاعی رشدیافته، رشد نیافته و روان‌آزرده به ترتیب ضرایب آلفای ۰/۶۷، ۰/۷۵ و ۰/۶۴ به دست آمد.

یافته‌های پژوهش

در پژوهش حاضر از ۶۰ نفر نمونه مورد بررسی ۲۴ نفر در گروه سرقت، ۱۱ نفر در گروه ضرب و جرح، ۹ نفر در گروه مواد، ۷ نفر در گروه قتل، ۵ نفر در گروه آدم‌ربایی و ۴ نفر در گروه جرائم جنسی قرار داشتند. شاخص‌های توصیفی متغیرهای مورد بررسی در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در افراد نمونه

ویژگی‌های شخصیت	سرقت		ضرب و جرح		مواد		قتل		آدم‌ربایی		جرائم جنسی	
	S	M	S	M	S	M	S	M	S	M	S	M
روان‌رنجوری	۱۹/۷۵	۶/۲۱	۲۰/۷۳	۸/۱۶	۲۱/۱۱	۳/۳۳	۱۹/۵۷	۷/۳۶	۲۰/۸۰	۳/۷۰	۲۴/۰۰	۴/۲۳
برون‌گرایی	۲۰/۲۹	۵/۹۷	۲۰/۸۲	۳/۹۷	۲۲/۱۱	۶/۰۷	۱۷/۲۹	۶/۹۹	۲۱/۴۰	۵/۶۸	۱۹/۵۰	۷/۴۱
گشودگی	۲۳/۱۳	۴/۰۵	۲۸/۳۶	۴/۴۳	۲۳/۵۶	۴/۶۹	۲۱/۲۹	۴/۱۵	۲۶/۰۰	۲/۹۱	۲۶/۲۵	۲/۷۵
توافق	۲۳/۲۱	۵/۱۵	۲۱/۷۳	۳/۳۴	۲۱/۴۴	۳/۷۷	۲۴/۱۴	۴/۵۶	۲۵/۲۰	۷/۴۶	۲۱/۵۰	۵/۹۱
وجدان‌گرایی	۱۶/۱۷	۶/۰۴	۱۴/۹۱	۷/۲۴	۱۱/۰۰	۶/۲۶	۱۱/۵۷	۴/۱۱	۱۸/۴۰	۷/۱۲	۱۲/۰۰	۹/۳۰
مکانیسم‌های دفاعی												
دلیل‌تراشی	۱۲/۷۱	۳/۲۱	۱۳/۰۹	۴/۵۹	۱۳/۲۲	۲/۱۶	۱۴/۵۷	۲/۶۳	۱۴/۸۰	۲/۲۸	۱۱/۲۵	۳/۰۹
فراکنی	۱۱/۵۴	۳/۳۶	۹/۱۸	۵/۲۵	۱۰/۵۶	۲/۲۹	۱۰/۷۱	۵/۲۱	۹/۶۰	۱/۱۴	۹/۷۵	۶/۰۲
انکار	۱۲/۱۳	۳/۶۷	۹/۴۵	۴/۵۹	۱۰/۱۱	۴/۰۷	۱۳/۰۰	۵/۶۵	۱۰/۸۰	۳/۷۰	۱۳/۲۵	۳/۷۷
همه‌کار توانی	۱۱/۵۰	۵/۰۱	۱۰/۶۴	۳/۶۹	۱۰/۴۴	۳/۱۲	۱۴/۱۴	۳/۰۲	۱۱/۰۰	۴/۷۴	۱۲/۲۵	۴/۶۴
ناآزنده‌سازی	۱۰/۱۷	۴/۰۷	۹/۱۸	۳/۸۱	۱۰/۳۳	۲/۵۵	۱۲/۱۴	۳/۵۳	۹/۲۰	۲/۷۷	۱۲/۲۵	۴/۳۴
گذار	۱۰/۷۹	۴/۶۳	۱۱/۲۷	۳/۶۰	۱۰/۵۶	۴/۴۱	۱۳/۴۳	۴/۴۲	۱۳/۰۰	۴/۳۰	۱۰/۷۵	۴/۳۴
بدنی‌سازی	۱۱/۱۷	۵/۲۹	۱۰/۰۰	۳/۰۰	۱۱/۲۲	۴/۶۸	۱۱/۱۴	۵/۴۶	۱۴/۴۰	۵/۳۶	۱۴/۰۰	۲/۹۴
خیال‌پردازی	۱۱/۸۸	۳/۵۹	۹/۸۲	۴/۲۸	۱۳/۳۳	۳/۱۲	۱۱/۴۳	۴/۱۱	۱۳/۴۰	۶/۵۴	۸/۲۵	۶/۸۵
لایه‌سازی	۱۰/۶۳	۴/۰۴	۱۰/۳۶	۲/۸۳	۱۱/۲۲	۲/۸۶	۱۱/۱۴	۳/۸۴	۱۰/۴۰	۲/۱۹	۲/۷۵	۱/۲۵
پرخاشگری منفعلانه	۱۱/۶۳	۳/۶۳	۱۱/۸۲	۵/۰۵	۱۱/۱۱	۴/۵۴	۱۲/۵۷	۴/۴۲	۱۰/۴۰	۴/۶۱	۱۰/۰۰	۵/۳۵
جابه‌جایی	۱۱/۲۱	۳/۹۴	۸/۲۷	۳/۷۱	۱۰/۶۷	۳/۴۶	۹/۵۷	۳/۵۹	۷/۶۰	۴/۳۹	۹/۷۵	۴/۵۷
مجزاسازی	۱۱/۰۰	۳/۷۳	۹/۱۸	۴/۹۳	۱۱/۰۰	۳/۸۴	۱۱/۵۷	۳/۵۰	۱۱/۰۰	۳/۰۸	۱۱/۲۵	۴/۵۷
فرونشانی	۱۱/۹۶	۳/۶۱	۱۱/۰۰	۴/۹۸	۱۱/۲۲	۴/۴۹	۱۳/۴۳	۲/۷۶	۸/۲۰	۴/۱۴	۱۲/۲۵	۳۳/۷۷
والایش	۱۰/۵۰	۳/۱۴	۸/۷۳	۴/۱۲	۱۱/۳۳	۳/۳۹	۱۰/۱۴	۳/۱۸	۴/۸۰	۳/۷۰	۱۱/۰۰	۲/۷۰
شوخ‌طبعی	۹/۸۸	۴/۹۰	۸/۵۵	۵/۳۱	۱۰/۳۳	۴/۰۳	۱۰/۴۳	۶/۱۸	۱۰/۸۰	۶/۳۰	۱۰/۰۰	۱/۸۲
پیشاپیش‌نگری	۱۲/۵۴	۳/۱۸	۱۲/۰۹	۴/۸۲	۱۱/۷۸	۳/۵۹	۱۴/۸۶	۲/۸۵	۹/۴۰	۳/۷۸	۱۳/۷۵	۲/۸۷

۵/۴۴	۱۰/۵۰	۳/۷۱	۹/۴۰	۳/۵۵	۱۳/۴۳	۲/۲۹	۱۱/۶۷	۲/۸۳	۱۰/۲۷	۴/۶۳	۱۰/۰۴	دگردوستی کاذب
۵/۱۸	۱۰/۷۵	۵/۴۹	۹/۸۰	۳/۶۰	۸/۰۰	۵/۲۲	۱۱/۰۰	۴/۷۳	۱۱/۲۷	۴/۷۳	۱۱/۲۵	تشکل واکنشی
۲/۲۱	۱۱/۷۵	۶/۲۰	۱۰/۰۰	۳/۷۸	۱۲/۰۰	۴/۶۹	۱۰/۰۰	۴/۳۸	۷/۰۰	۵/۲۵	۱۰/۲۱	عقلانی‌سازی
۲/۸۲	۱۲/۰۰	۶/۳۴	۱۰/۴۰	۳/۹۱	۱۳/۰۰	۳/۲۷	۱۱/۶۷	۳/۲۳	۱۵/۰۹	۴/۸۸	۱۳/۰۴	ابطال

همان‌طور که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود میانگین نمرات تمام جرائم مورد بررسی در عامل وجدان‌گرایی نسبت به سایر عوامل شخصیتی پایین‌تر است. برای بررسی تفاوت جرائم در ۵ عامل نئو و مکانیسم‌های دفاعی از تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شد. در ابتدا برای بررسی پیش‌فرض همگنی واریانس‌ها از آزمون لوین استفاده شد که این آزمون برای هیچ‌کدام از متغیرها معنادار نبود. بنابراین پس از اطمینان از برقرار بودن پیش‌فرض‌های آزمون تحلیل واریانس از این آزمون استفاده شد و نتایج برای ویژگی‌های شخصیت نشان داد که در عامل گشودگی بین جرائم تفاوت وجود دارد؛ اما در سایر عوامل تفاوتی به دست نیامد.

جدول ۲. مجموع مجذورات ۶ دسته جرم در عامل گشودگی

شاخص‌های آماری / منابع واریانس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	نسبت F	احتمال F
واریانس بین گروهی	۳۱۲/۶۱	۵	۶۲/۵۲	۳/۷۰۴	۲/۳۸
واریانس درون گروهی	۹۱۱/۵۷	۵۴	۱۶/۸۸		
مجموع	۱۲۲۴/۱۸	۵۹			

بر اساس جدول ۲ چون مقدار F محاسبه شده (۳/۰۷۴) در درجات آزادی ۵ و ۵۴ از مقدار F جدول (۲/۳۸) بزرگ‌تر است، بنابراین با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین گروه‌ها در عامل گشودگی تفاوت معناداری وجود دارد. برای سنجش دقیق تفاوت دو به دو گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی با تعداد نابرابر استفاده شد. نتایج نشان داد که بین میانگین‌های عامل گشودگی در گروه‌های سرقت با ضرب و جرح، ضرب و جرح با قتل تفاوت معنادار بوده و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوت وجود ندارد.

جدول ۳. مجموع مجذورات انواع جرم در مکانیسم دفاعی والایش

شاخص‌های آماری / منابع واریانس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	نسبت F	احتمال F
واریانس بین گروهی	۱۷۷/۱۴	۵	۳۵/۴۲۹	۳/۰۴۷	۲/۳۸
واریانس درون گروهی	۶۲۷/۸۳	۵۴	۱۱/۶۲۷		
مجموع	۸۰۴/۶۸	۵۹			

جدول ۳ نتایج آزمون تحلیل واریانس را در مکانیسم دفاعی والایش نشان می‌دهد. چون مقدار F محاسبه شده (۳,۰۷۴) در درجات آزادی ۵ و ۵۴ از مقدار F جدول (۲,۳۸) بزرگ‌تر است، بنابراین با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین گروه‌ها در مکانیسم دفاعی والایش تفاوت معناداری وجود دارد و در سایر مکانیسم‌های دفاعی تفاوت وجود ندارد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد بین میانگین‌های مکانیسم دفاعی والایش در گروه‌های سرقت با آدم‌ربایی و آدم‌ربایی با مواد تفاوت معنادار بوده و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوتی به دست نیامده است.

برای بررسی مکانیسم‌های دفاعی در کل بزه‌کاران از شاخص‌های توصیفی فراوانی و درصد استفاده شد که نتایج آن به تفکیک جرائم در جدول ۴ آمده است. بر اساس این جدول بیشترین مکانیسم‌های دفاعی که توسط بزه‌کاران استفاده شده دلیل تراشی، پیشاپیش‌نگری و ابطال و کمترین مکانیسم‌های استفاده شده توسط این افراد تشکل واکنشی، نارزنده سازی، شوخ‌طبعی و والایش است. همچنین در بررسی تفکیکی جرم‌ها، بیشترین مکانیسم‌های دفاعی که توسط گروه سرقت استفاده می‌شد، دلیل تراشی، خیال، شوخ‌طبعی و کمترین مکانیسم‌های مورد استفاده توسط این گروه، شوخ‌طبعی، والایش، دیگر دوستی کاذب، تشکل واکنشی و عقلانی سازی بود. در گروه ضرب و جرح نیز بیشترین دفاع‌های مورد استفاده دلیل تراشی، ابطال، پیشاپیش‌نگری، لایه‌سازی، پرخاشگری منفعلانه و کمترین دفاع‌های مورد استفاده جابه‌جایی و شوخ‌طبعی بود. گروه مواد نیز از مکانیسم‌های دلیل تراشی و دیگر دوستی کاذب بیشترین استفاده را دارند و از مکانیسم تشکل واکنشی کمترین استفاده را دارند. گروه قتل نیز از مکانیسم‌های دفاعی دلیل تراشی و پیشاپیش‌نگری بیشترین استفاده و از مکانیسم‌های شوخ‌طبعی و تشکل واکنشی کمترین استفاده را دارند. با توجه به اینکه تعداد نمونه در گروه‌های آدم‌ربایی و جرائم جنسی کم است، نمی‌توان بیشترین مکانیسم‌های دفاعی و کمترین مکانیسم‌های دفاعی مورد استفاده توسط

این دو گروه را مشخص کرد؛ اما همان‌طور که در جدول ۳ نیز مشخص شده است از چهار نفر نمونه گروه جرائم جنسی تمامی افراد از مکانیسم‌های دفاعی دلیل تراشی، بدنی‌سازی، پیشاپیش و ابطال استفاده می‌کردند و از پنج نفر نمونه آدم‌ربایی، چهار نفر از مکانیسم‌های دفاعی گذار، بدنی‌سازی، دلیل تراشی و پیشاپیش‌نگری استفاده می‌کردند.

جدول ۵. فراوانی و درصد استفاده از مکانیسم‌های دفاعی

مکانیسم	جرم	سرفت	ضرب و جرح	مواد	قتل	آدم ربایی
ابطال		۱۸	۱۲	۷	۶	۲
عقلانی‌سازی		۱۴	۶	۵	۶	۲
تشکل و اکسشی		۱۴	۷	۳	۲	۲
دیگر دوستی کاذب		۱۴	۸	۹	۶	۲
پیشاپیش‌نگری		۲۰	۹	۷	۷	۴
شوخی طبیعی		۱۳	۳	۷	۲	۲
والایش		۱۴	۷	۵	۴	۱
فرو نشانی		۱۹	۸	۶	۶	۲
معجز‌سازی		۱۸	۷	۶	۵	۲
جابه‌جایی		۱۶	۳	۷	۵	۱
پرخاشگری منفعلانه		۱۸	۱۰	۶	۶	۲
لایه‌سازی		۱۷	۱۰	۵	۶	۲
خیال‌پردازی		۲۰	۷	۷	۶	۲
بدنی‌سازی		۱۶	۶	۷	۵	۴
گذار		۱۵	۸	۶	۶	۴
ناآرزنده‌سازی		۱۵	۶	۷	۵	۲
همه‌کار توانی		۱۷	۶	۷	۶	۲
انکار		۱۸	۶	۵	۶	۲
فراقحقی		۱۸	۶	۶	۴	۲
دلیل تراشی		۲۰	۱۱	۹	۷	۴
تعداد		۲۴	۱۱	۹	۷	۵

که جنبه برون‌ریزی^۱ و تخلیه به سمت موضوع‌های بیرونی دارد و این هیجان به رفتار پرخاشگرانه تبدیل می‌شود و ممکن است آن‌ها را به سمت حمله به موضوعات مختلف از جمله ارزش‌ها، باورها، اموال و انسان‌ها جهت دهد (کوهات، ۱۹۷۷). در نتیجه، تفاوت به‌دست‌آمده بین سه گروه ضرب و جرح و قتل و سرقت ممکن است به دلیل موضوع‌های متفاوتی باشد که هدف خشم این افراد قرار گرفته است.

بر اساس تحلیل آماری ۷۵ درصد از افراد نمونه در عامل وجدان‌گرایی نمره سطح پایین را کسب کردند. همچنین، در میان گروه‌ها، به ترتیب نمره ۸۸ درصد از افراد در گروه مواد، ۸۵ درصد در گروه قتل، ۸۰ درصد از افراد در گروه آدم‌ربایی، ۷۵ درصد از افراد در گروه جرائم جنسی، ۷۲ درصد از افراد در گروه ضرب و جرح و ۶۶ درصد از افراد در گروه سرقت در سطح پایین قرار داشت. بررسی فراوانی افرادی که در عامل وجدان‌گرایی نمره سطح پایین را کسب کرده‌اند نشان می‌دهد این عامل با تمام جرائم مورد مطالعه ارتباط دارد و این نتیجه با پژوهش‌های اندرسون و همکاران، ۲۰۰۷، فولر، ۲۰۱۲، هیون، ویرجن، ۲۰۰۱؛ والترز، ۲۰۱۴؛ موتوس و همکاران، ۲۰۱۲ و کنیدی، بورت و ادموندز، ۲۰۱۱ همسو است.

وجدان‌گرایی قدرت کنترل تکانه‌ها به شکل مطلوب جامعه است. همچنین ویژگی وجدان‌گرایی تسهیل‌کننده رفتار تکلیف‌محور و هدف‌محور است که ویژگی‌هایی مانند تفکر قبل از عمل، به تأخیراندازی ارضای خواسته‌ها، رعایت قوانین، هنجارها و سازماندهی و اولویت‌بندی تکالیف را در برمی‌گیرد (جالیف، ۲۰۱۳). افرادی که در این عامل نمرات پایینی می‌گیرند بسیار لذت‌گرا هستند و علاقه زیادی به امور جنسی دارند (مک‌کری و کاستا، ۱۹۸۹). با توجه به اینکه نمرات بزهکاران مورد مطالعه در تمام جرم‌ها در عامل وجدان‌گرایی پایین است، این افراد در کنترل تکانه‌های خود مشکل دارند که نتیجه فراخود ضعیف، خود ضعیف و نهاد قوی است (برنی رتن، برتا و همکاران ۲۰۱۴). به این ترتیب آن‌ها به دنبال لذت آنی، فوری و بلاواسطه هستند تا از درد روانی خود بکاهند. پایین بودن نمرات بیشتر افراد با جرم مواد در عامل وجدان‌گرایی نسبت به سایر جرائم ممکن است نتیجه سبک‌فرزندپروری نازپروردگی والدین آنها باشد. بر اساس نظریه آدلر نازپروردگی به عقده حقارت منجر می‌شود و ترکیب این ویژگی با همدلی ضعیف موجب

می‌شود این افراد برای جبران حقارت خود از طریق مصرف مواد و فروش آن از درد روانی خود بکاهند و برخلاف مسیر علاقه اجتماعی حرکت کنند که به جای وقف انرژی و زمان خود برای دیگران، خودخواهانه زندگی کنند (چانگ و بلسا، ۲۰۱۵).

بررسی مکانیسم‌های دفاعی بزهکاران نشان داد بیشترین مکانیسم‌های دفاعی استفاده شده از سوی بزهکاران در تمام جرائم دلیل تراشی، پیشاپیش‌نگری و ابطال و کمترین مکانیسم‌های استفاده شده از سوی این افراد تشکل واکنشی، نارزنده‌سازی، شوخ‌طبعی و والایش است. بر اساس نظریه فروید (۱۹۶۲) پرکاربردترین دفاع‌های دوره نوجوانی شوخ‌طبعی، والایش، ریاضت‌کشی و عقلانی‌سازی است (فروید، ۱۹۶۲؛ زورلینگ و وایلنت، ۱۹۹۲). نوجوانان بزهکار از مکانیسم‌های دفاعی شوخ‌طبعی و والایش بسیار کم استفاده می‌کنند که این مغایر با ویژگی‌های یک نوجوان سالم در دوره بلوغ است. استفاده نکردن از مکانیسم‌های دفاعی سالم هر دوره نشان‌دهنده ضعف خود است و خود نیز ساختاری از شخصیت است که ارتباط با واقعیت و دنیای بیرونی از طریق آن مشخص می‌شود؛ بنابراین با توجه به نتایج مکانیسم‌های دفاعی این افراد نتیجه گرفته می‌شود بزهکاران دارای خود ضعیفی هستند و نمی‌توانند رفتارهای سازگارانه با واقعیت‌های بیرونی داشته باشند. افزون بر این، بزهکاران مورد مطالعه از مکانیسم دفاعی دلیل تراشی استفاده بسیاری می‌کنند و مجرمان نیز این مکانیسم را همراه با مکانیسم‌های دروغ‌گویی و سرزنش فرافکن استفاده بکار می‌برند (بلکمن، ۲۰۰۳).

در بررسی تفاوت دو به دو گروه‌ها در استفاده از مکانیسم‌های دفاعی مشخص شد که بین دو گروه آدم‌ربایی با سرقت و آدم‌ربایی با مواد در استفاده از مکانیسم دفاعی والایش تفاوت معنادار وجود دارد. از آنجا که مکانیسم‌های دفاعی معیاری برای ارزیابی سلامت یا بیماری روانی فرد است و با توجه به اینکه استفاده از مکانیسم دفاعی والایش نشانه‌ای از سلامت روانی است، نتایج پژوهش نشان می‌دهد افراد با جرائم مختلف از نظر سلامت روانی با یکدیگر تفاوت دارند.

به طور کلی با توجه به نتایج ویژگی‌های شخصیت و مکانیسم‌های دفاعی بزهکاران به نظر می‌رسد ویژگی‌های شخصیتی و مکانیسم‌های دفاعی مورد استفاده این افراد با جرائم آن‌ها ارتباط دارد؛ به طوری که هرچه جرم فرد با آسیب‌های بدنی و جسمی بیشتری برای

انسان‌ها همراه باشد، در ویژگی‌هایی که با یک شخصیت سالم ارتباط دارد نمرات پایین‌تری وجود دارد و به دلیل میزان بالای اضطراب از مکانیسم‌های دفاعی روان‌آزرده نیز بیشتر استفاده می‌کنند. همچنین، از آنجا که جرم قتل تنها جرمی است که به‌طور کامل فرد دیگری را از بین می‌برد، میزان استفاده از انواع مکانیسم‌های دفاعی در این افراد بالاست و این افراد از دفاع‌های متنوعی برای کاهش اضطراب و سازگاری با محیط استفاده می‌کنند. در مقابل، گروه سرقت تنها گروهی است که آسیب مستقیمی به انسان‌ها وارد نمی‌کند؛ بنابراین، هم در عامل گشودگی و هم در مکانیسم دفاعی و الایش نسبت به سایر جرائم وضعیت بهتری دارند و تنها گروهی است که از مکانیسم‌های دفاعی دسته روان‌آزرده استفاده نکرده‌اند. در نتیجه، در صورت دریافت مداخله مناسب و حمایت لازم، امکان بازگشت افراد با جرم سرقت به جامعه با عنوان شهروند سالم بیشتر است.

پیشنهاد می‌شود به عامل وجدان‌گرایی برای پیشگیری از وقوع بزهکاری در برنامه‌های پیشگیری و مداخله به‌هنگام توجه شود و مداخله‌هایی برای افزایش مسئولیت‌پذیری و علاقه اجتماعی از ابتدای کودکی برای خانواده‌ها و مدارس اجرا شود. همچنین، توصیه می‌شود کلینیک‌های درمانی با رویکردهای مختلف روان‌شناسی تأسیس شود؛ زیرا با توجه به ویژگی‌های شخصیتی و مکانیسم‌های دفاعی در جرائم مختلف، بعضی جرم‌ها مثل قتل، آدم‌ربایی و مواد به مداخلات عمیقی مثل روان‌تحلیلی احتیاج دارند تا بر اساس شناسایی دفاع‌ها و شکستن آن‌ها برای بررسی سطوح شخصیتی و دستیابی به منبع خشم آن‌ها، درمان صورت گیرد. این افراد بیمارند و صرفاً گذراندن دوره‌ای زمانی در کانون اصلاح و تربیت یا گذراندن دوره‌های آموزشی در این مرکز، موجب آمادگی آن‌ها برای بازگشت به جامعه نمی‌شود. در صورتی که مداخله‌های درمانی مناسب امکان بازگشت این افراد را به جرائم کاهش می‌دهد و با توجه به اینکه آن‌ها هنوز در دوران نوجوانی هستند، باید از ابتلای آن‌ها به اختلال شخصیت ضداجتماعی پیشگیری شود.

یکی از محدودیت‌های پژوهش حاضر، حساس نبودن آزمون نئو نسبت به صداقت و دروغگویی بود. به دلیل در دسترس نبودن آزمونی که با داشتن این ویژگی به بررسی ویژگی‌های شخصیتی موردنظر بپردازد، از این آزمون استفاده شد. همچنین، پژوهش حاضر فقط قابل تعمیم به بزهکارانی است که دستگیر و به مراجع قانونی تحویل داده شده‌اند و در تعمیم نتایج آن به بزهکاران دستگیر نشده باید احتیاط کرد.

منابع

- بلکمن، ج.اس. (۱۳۹۲). ۱۰۱ مکانیسم دفاع روانی. ترجمه غلامرضا جواد زاده. تهران: انتشارات ارجمند.
- بشارت، م.ع. (۱۳۹۲). مقایسه مکانیسم‌های دفاعی در بیماران مبتلا به افسردگی، اختلال‌های اضطرابی و افراد عادی. پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره، ۱، ۲۱-۳۳.
- حسین خان‌زاده، ع. (۱۳۹۳). مطالعه تحلیلی ویژگی‌های شخصیتی نوجوانان بزهکار. پژوهشنامه حقوق کیفری. ۳۱-۵۳.
- رجبی پور، م. (۱۳۸۸). بزهکاری دانش‌آموزان و امکان پیشگیری اجتماعی رشد‌مدار. فصلنامه دانش انتظامی ۱۲۸-۱۵۸.
- رضایی، س؛ خرازی، ک؛ حجازی، ا؛ افروز، غ. (۱۳۸۶). بررسی تحلیلی تأثیر ابعاد اجتماعی خانوادگی و ویژگی‌های شخصی، شناختی در به وجود آمدن بزهکاری. فصلنامه روانشناسی کاربردی. شماره ۴، ۶-۱۳.
- شاکر دولق، ع؛ قریشی بوکانی، ک. (۱۳۹۴). نقش ویژگی‌های شخصیتی و مکانیسم‌های دفاعی در پیش‌بینی سازگاری زناشویی زوجین دارای مشکل نازایی. فصلنامه نسیم تندرستی. شماره ۴، ۳۶-۳۰.
- شومیکر، د.جی. (۱۹۴۴). نظریه‌های بزهکاری. ترجمه صغری ابراهیمی قوام. (۱۳۸۹). انتشارات دانشگاه علوم انتظامی.
- فروید، آ. (۱۹۶۲). من و سازوکارهای دفاعی. ترجمه محمد علی‌خواه. (۱۳۸۲). تهران: انتشارات مرکز.
- فیست، ج؛ فیست، گ. جی. نظریه‌های شخصیت. ترجمه یحیی سید محمدی. (۱۳۸۹). تهران: انتشارات روان.
- Anderson, G.K., Tapert, S.F., Moadab, I., Crowley, T.J., & Brown, S.A. (2007). Personality Risk Profile for Conduct Disorder and Substance Use Disorders in Youth. *Journal of Addictive Behaviors*, 32, 2377-2382.
- Balikci, A., Erdem, M., Bolu, A., Oznur, T., & Celik, C. (2014). Defense Mechanisms in Endogenous Depression. *Journal of Arastirma/Original Article*, 56, 154-158.

- Berney, S., Roten, Y. D., Beretta, V., Kramer, U., & Despland, J. N. (2014). Identifying Psychotic Defenses in a Clinical Interview. *Journal of Clinical Psychology*, 70 (5), 428-439.
- Buitelaar, J.K., Smeets, K.C., Herpers, P., Scheepers, F., Glemnon, J., & Rommelse, N. N. J. (2013). Conduct Disorders. *Journal of Child Adolescent Psychiatry*, 22, 49-54.
- Carrasco, M., Barker, E. D., Tremblay, R. E., & Vitaro, F. (2006). Eysenck's Personality Dimensions as Predictors of Male Adolescent Trajectories of Physical Aggression, Theft and Vandalism. *Journal of Personality and Individual Differences*, 41, 1309-1320.
- Chong, H. SH., Barton, B. B. (2015). The Assumption of Rational Choice Theory in Alfred Adler's Theory of Crime: Unraveling and Reconciling the Contradiction in Adlerian Theory Through Synthesis and Critique. *Journal of Aggression and Violent Behavior*, 25, 95-103.
- Crasovan, D., I. (2014). Psychological Defense Mechanisms Associated With Dysfunctional Attitude in Non-Psychotic Major Depressive Disorder. *Journal of Cognition Brain and Behavior*, 1, 39-53.
- Eysenck, S. B. G., Garcia-sevilla, L., Perez, J., & Ortet, G. (1996). Differences in Personality between Catalanian and English youngsters. *Journal of General Psychology*, 47, 467-469.
- Freud S, Strachey J. The Ego and the Id WW Norton & Company; 1962.
- Fuller, K. L. M. (2012). Personality and Crime: an Examination of the Influence of the Five Factor Model on Offending and Co-Offending. Requirements for Degree Doctor of Philosophy.
- He, N., & Marshall, I. H. (2012). A Multi-City Assessment of Juvenile Delinquency in the U.S.: A Continuation and Expansion of the International Self-Report Delinquency Study (ISRDL).
- Heaven, P. C. L. (1996). Personality and Self-Reported Delinquency Analysis of the Big Five Personality Dimensions. *Journal of Personality Individual Difference*, 1, 47-54.
- Heaven, P. C. L., & virgen, M. (2001). Personality, Perceptions of Family and Peer Influences, and Males' Self-Reported Delinquency. *Journal of Personality and Individual Differences*, 30, 321-331.
- Heaven, P. C. L., newbury, K., & Wilson, v. (2004). The Eysenck Psychotic Dimension and Delinquent Behaviors among Non-Criminals: Changes across the lifespan. *Journal of Personality and Individual Difference*, 36, 1817-1825.
- Jolliffe, S. (2013). Exploring the Relationship between the Five-Factor model of Personality, Social Factors and Self-Reported Delinquency. *Journal of Personality Individual Differences*, 5547-5552.
- Jun, J.Y., Lee, Y.G., Lee, H., Yoo, S.Y., Song, J & Kim, S.J. (2015), Association between Defense Mechanisms and Psychiatric Symptoms in North Korean Refugees. *Journal of Comprehensive Psychiatric*, 56, 179-187.
- Kamaluddin, M. R., Sharif, N. S. Md., Othman, A., HJ ismail, KH. & Saat, G. A. (2014). Associations between Personality Traits and Aggression

- among Malay adult male Inmates in Malaysia. *Journal of Psychiatry*, 15, 176-185.
- Kennedy, T. M., Burnett, K. F., & Edmonds, W. A. (2011). Intellectual, Behavioral, and Personality Correlates of Violent vs. Non-Violent Juvenile Offenders. *Journal of Aggressive Behavior*, 37, 315-325.
- Knyazev, G. G., & Wilson, G. D. (2004). The Role of Personality in The Co-Occurrence of Emotional and Conduct Problems in Adolescents: A Confirmation of Corr`s Joint Subsystems Hypothesis. *Journal of Personality and Individual Differences*, 37, 43-63.
- Kohut, H. (1997). The restoration of self. The university of Chicago press.
- McCrae, R. R. (1994). Openness to Experience: Expanding the Boundaries of Factor V. *European Journal of Personality*, 8(4), 251-272.
- McCrae, R. R., & Costa, P. T. (1989). Reinterpreting the Myers-Briggs Type Indicator from the Perspective of the Five-Factor Model of Personality. *Journal of Personality*, 57(1), 17-40.
- Metzger, J. A. (2014). Adaptive defense mechanisms: function and transcendence. *Journal of Clinical Psychology*, 4, 478-488.
- Miranda, B., & Louza, M.R. (2015). The Physician`s Quality of life: Relationship with Ego Defense Mechanisms and Object Relations. *Journal of Comprehensive Psychiatry*, 63, 22-29.
- Mitsopoulou, E., & Giovazolias, T. (2015). Personality Traits, Empathy and Bullying Behavior: a Meta-Analytic Approach. *Journal of Aggression and Violent Behavior*, 6, 61-72.
- Mottus, R., GulJaJev, J., Allik, J., Laidra, K., & Pullmann, H. (2012). Longitudinal Association of Cognitive Ability, Personality Traits and School Grades with Antisocial Behavior. *Journal of Personality*, 26, 56-62.
- Rolison, J. J., Hanoch, Y., & Gummerum, M. (2013). Characteristics of Offenders: The HEXACO Model of Personality as a Framework for Studying Offenders Personality. *Journal of Forensic Psychiatry and Psychology*, 1, 71-82.
- Romero, E., Luengo, M. A., & Sobral, J. (2001). Personality and Antisocial Behavior: Study of temperamental Dimensions. *Journal of Personality and Individual Differences*, 31, 329-348.
- Rubio, J., Kriegger, M. A., Finney, E. J., & Coker, K. I. (2014). A Review of the Relationship between Sociocultural Factors and Juvenile Psychopathy. *Journal of Aggression and Violent Behavior*, 2, 23-31.
- Ruutu, T., Pelkonen, M., Holi, M., Karlsson, L., Kiviruusu, O., Hannele, H., Msocsc, V. T., Henriksson, A., Phil, L., Marttunen, M. (2006). Psychometric Properties of the Defense Style Questionnaire (DSQ-40) in Adolescents. *Journal of Nervous and Mental Disease*, V (194), 2, 98-105.
- Samuels, J., Bienvenu, J., Cullen, B., Costa, P. T., Eaton, W. W., & Nestadt, G. (2004). Personality Dimensions and Criminal Arrest. *Journal of Comprehensive Psychiatry*, 4, 275-280.
- Snyder, H. N., Espiritu, R. C., Huizinga, D., Loeber, R., & Petechuk, D. (2003). Prevalence and Development of Child Delinquency. Office of

- Juvenile Justice and Delinquency Prevention. U.S Department of Justice, www.oJJdp.ncJrs.org.
- Urbaniok, F., Endrass, J., Astrid, R., & Moll, T. (2006). Violent and Sexual Offences: A Validation of the Predictive Quality of the PCL: SV in Switzerland. *International Journal of Law and Psychiatry*.
- Van Dam, C., Janssens, J. M., & De Bruyn, E. E. (2005). PEN, Big Five, Juvenile Delinquency and Criminal Recidivism. *Personality and Individual Differences*, 39(1), 7-19.
- Walters, G. D. (2014). Crime and Substance Misuse in Adjudicated Delinquent Youth: the Worst of Both Worlds. *Journal of Law and Human Behavior*, 2, 139-150.
- Yu, R., Branje, S., Keijsers, L., Koot, H. M., & Meeus, W. (2013). Pals, Problems, and Personality: the Moderating Role of Personality in the longitudinal Association between Adolescent's and Best Friends Delinquency. *Journal of Personality*, 81:5, 499-509.

